

Catalunya ja té 12 casos de Covid-19

Els nous afectats són dues dones de Girona, una de l'Hospitalet i tres barcelonins

La majoria dels nous casos estan relacionats amb viatges al nord d'Itàlia

Netanyahu pot guanyar avui les eleccions tot i la corrupció

El líder israelià serà jutjat aquest mes

Racó d'en
Margarit

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Calloa, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 2 de març del 2020. Any XLV. Núm. 15287 - AVUI / Any XLII. Núm. 14157 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-7

101 càrrecs pendents

PARLAMENT • El 65% dels càrrecs d'organismes dependents de la cambra no s'han renovat o designat per l'anormalitat de la situació política

L'ESPORTIU

Casemiro, en plena celebració, ahir, durant el clàssic ■ MIQUEL LISO

El Barça, inofensiu al Bernabéu

L'equip català va ser superat per la intensitat del Real Madrid en la segona part (2-0)

POLÍTICA P8

ERC, el PSOE i comuns diuen a JxCat que la via és el diàleg

Rebaten les crítiques que Clara Ponsatí va fer a Perpinyà contra la mesa de negociació

POLÍTICA P10

La CUP aposta per teixir aliances a llarg termini contra l'Estat

Un consell polític extraordinari posa les bases de la seva proposta electoral

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Creus

Artistes del passat

Endinsar-se en el passat sempre té un punt fascinant. I aquesta fascinació s'incrementa quan parlem de les èpoques més remotes. De fet, en els darrers anys s'ha produït una gran revolució en el coneixement de la prehistòria, tant pel que fa a les èpoques més llunyanes com als temps que limiten amb la història. Noves espècies, noves formes d'entendre les relacions socials i comunitàries, noves migracions i noves poblacions que fins fa poc ni sospitàvem que haguessin pogut arribar a determinades àrees. I enmig d'aquest fet, cal destacar les noves informacions que ens van arribant sobre els neandertals, aquella espècie humana que va habitar a Europa des de fa uns 300.000 anys fins a uns 30.000 i que va conèixer (i hibridar) en la seva darrera etapa amb els sàpiens, els humans anatòmicament moderns. Dels neandertals encara no coneixem les causes exactes de la seva desaparició, però sí que sabem que no eren el que

Els neandertals no eren més brutals que els sàpiens i avui sabem que tenien sensibilitat artística

alguns vam estudiar a l'escola: ni eren inferiors, ni maldestres ni estúpids. Ni tampoc més brutals que els nostres avantpassats directes. Avui estem al corrent que els neandertals dominaven el foc, cuidaven els més dèbils i els malalts, enterraven els seus morts, es comunicaven amb els individus de l'entorn... I també coneixem que tenien sensibilitat artística. Gràcies a les noves tecnologies s'ha pogut descobrir que algunes obres d'art de l'antiguitat atribuïdes fins fa poc als sàpiens van ser fetes en realitat per individus de l'espècie neandertal. Precisament aquesta és una de les particularitats de l'exposició que es pot veure al Museu d'Arqueologia de Catalunya, a Barcelona. Però no només això, amb una fantàstica posada en escena (felicitats als seus responsables) els 800 m² d'aquesta mostra transiten –de manera entenedora i amb el suport de recursos audiovisuals i realitat virtual– per les diferents etapes de l'art prehistòric a casa nostra. Fins a l'imprescindible art llevantí, el que va revolucionar la manera de narrar les històries, ara fa entre 11.700 i 7.000 anys. Val la pena!

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Càpsules del temps

Va ser només per poc temps, que a casa hi vam ser tots, fins i tot el pastor belga, i l'alemany després, i dos o tres gats. Durant una època vam tenir gallines al balcó, quan eren pollets, però van créixer, van perdre aquell tint rosat o blau amb què ens havien engalipat al mercat, i van acabar al pati, enfollides i picotejant els seus propis excrements fins que les vam donar a una pagesa veïna nostra, que les va engreixar i ens en va tornar alguna ja plomada per al sopar de Nadal. Primer van marxar les gallines, doncs, i després, un rere l'altre, tots els fills, alternant-nos amb els gossos i els gats, i les àvies entremig, les úniques que ja llavors encara pujaven al pis de dalt, a l'hora de dormir, arrossegant les plantofes, amb el got d'aigua a la mà per posar-hi les dents en remull. No puc precisar l'ordre amb què la casa es va anar buidant, però no hi ha manera d'eludir l'últim, just quan començava a arrossegar també una mica els peus, ficats dins unes sabatilles petites que semblaven d'hotel, jugant amb l'anell de casat que ara porta el meu germà gran, amb un botó del jer-

“No hi ha a tota la casa un espai més saturat de nosaltres que aquesta sala

sei descordat, la gorra calada perquè no l'enlluernés el reflex del televisor.

Ha estat per ell, que hem tornat a dalt, la nostra Pompeia enterrada, la nostra càpsula del temps. Aquí hi van anar a raure els mobles del primer pis que vam tenir, com una rèplica en miniatura de la vida que portàvem a sota, amb les seves habitacionetes i un menjador que fèiem servir de sala de jocs al voltant de la vella taula del despatx del pare i d'aquell moble llibreria que amagava a dins el primer llit on vaig dormir sola, a tocar dels llibres de cuina, els butlletins d'escacs, l'enciclopèdia *Monitor* i la col·lecció completa

de *La comèdia humana* de Balzac. No hi ha a tota la casa un espai més saturat de nosaltres que aquesta habitació sense ni un caire viu, on tot ja és rom, que hem vingut a desmantellar desbordats per l'enormitat de l'obra, amb tantes capes superposades que ja no sabem discernir què és de l'un o de l'altre, emmudits d'afflicció pels reclams que ens arriben des de cada racó de lleixa, des de dins d'un calaix que amb prou feines tanca. Les nostres coses sofrents. També elles han anat envellit mentre érem fora; el temps i el desús els ha infligit les seves pròpies ferides. A terra hi ha quedat una clau de no sabem quin pany, un joc de monedes antigues, un petjapapers de vidre, de la mida del palmell obert, dins del qual hi ha atrapada una estrella de mar.

Ho hem anat guardant tot en capses, però la major part acabarà llençat. És tan espantós, que només em veig amb cor d'endur-me un dibuix on encara hi som tots, un dia de platja: el petit acabava de néixer, la mare prenia el sol, el pare jugava a pilota amb el gran. A dalt hi vaig escriure, procurant fer bona lletra: “*Mi familia.*”

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tqklaw>

A la tres

David Brugué / dbrugue@elpuntavui.cat

La malaltia de la por

La vida moderna ha comportat molts avenços contra les malalties infeccioses. Malalties que fa un parell de segles eren mortals per a la majoria dels humans avui passen sense pena ni glòria. Però les exigències modernes, amb una vida laboral frenètica, una vida social intensa i una vida familiar exigent, fan que en les societats desenvolupades prevalguin les anomenades malalties no transmissibles. Són malalties modernes, del segle XXI, a les quals estem tots exposats i que, a escala mundial, tenen una taxa de mortalitat que fa feredat. Des de la hipertensió fins a l'obesitat, les addiccions a les drogues, a l'alcohol o al tabac, depressions i malalties mentals i una llarga llista de patologies amb les quals convivim diàriament i a les quals, en moltes ocasions, no fem ni cas. Si més no, el cas que es mereixerien. Perquè, com que són coses que depenen de nosaltres matei-

“A moltes malalties, no els fem cas perquè depenen de nosaltres i no del fet que ens infectin, i ens creiem immunes

xos i no del fet que ens infectin, creiem que estem immunitzats. Però ara ha sortit el coronavirus, que sembla la mare de tots els mals i que aparentment ha d'exterminar el planeta.

La histèria no és nova. Ja va passar fa uns anys, per exemple, amb la grip aviària. No vol dir que no s'hagi d'estar

atent al Covid-19, ni de bon tros. Me reix tota l'atenció i totes les mesures preventives que es puguin posar en marxa. Però realment és necessari esgotar les mascaretes de les farmàcies? És necessari cancel·lar esdeveniments com s'està fent en molts punts del món? La descoberta de la nova malaltia ha posat al descobert que, per molt que des de les autoritats s'hagi fet un exercici d'informació encomiable, la societat no escolta. Que la por s'apodera de les informacions i que des de les cadenes privades de la caverna només s'alimenta aquest temor perquè això dona audiència.

El coronavirus és una amenaça per a la qual es trobarà algun medicament per fer-hi front. Com ha fet la ciència amb la majoria de les patologies. Però, mentrestant, a les farmàcies no hi haurà mascaretes per a les persones que realment les necessiten per a les seves patologies.

De reüll

Anna Puig

Dret a la dignitat

L'han fet fora de casa seva, a Breda, on ha viscut els darrers 54 anys. Ella en té 77. Es diu Emília i un fons d'inversió, la cara més deshumanitzada del món dels negocis, l'ha obligat a marxar. Són colpidores les imatges en què se la veu deixant enrere el que físicament només són quatre parets, però emocionalment són el símbol de tota una vida. Camina molt a poc a poc, amb el cap cot, amb dos sanitaris, un a cada banda, vetllant que no defalleixi. Ni el suport incondicional dels veïns de Breda ni les gestions de

Cal una llei valenta i clara en habitatge que defensi les persones vulnerables

l'alcalde han evitat aquest final dramàtic. L'Emília és víctima d'un cúmul d'errors. El seu fill va demanar un préstec i, com a aval, el marit hi va posar l'habitatge. I ja saben com ha acabat. Casos com el seu es reproduïen diàriament arreu del país. I, malgrat que tothom malda contra la

indefensió de les persones vulnerables, el dret a un habitatge digne és encara una quimera. Des de Catalunya s'impulsa una llei de mesures urgents per, teòricament, evitar aquestes situacions. Però els jutges, per la seva part, interpreten que l'esmentada norma no prohibeix taxativament els desnonaments. I tornem a estar com a l'inici. La solució? La més eficient és tenir una llei valenta i clara, que no deixi buits interpretatius i que es decanti clarament per la defensa de les persones vulnerables, per la promoció del lloguer social i que combati l'especulació dels grans tenidors d'immobles.

Les cares de la notícia

MAGISTRADA

Montserrat Raga

La mediació, eina efectiva

La titular del jutjat contenciós administratiu número 5 de Barcelona ha participat en el pla pilot per instaurar la mediació en conflictes entre el ciutadà i les administracions. Quinze anys de litigis entre l'Ajuntament de Barcelona i un particular s'han resolt ara, amb una mediació des del jutjat.

PRESIDENT DE FUNDESPLAI

Josep Gassó

Ampliació necessària

La Federació Catalana de l'Esplai (Fundesplai) té més de 6.000 treballadors i 1.500 voluntaris que desenvolupen programes socials que arriben a més de 100.000 persones. Una activitat tan intensa justifica l'ampliació de les seves instal·lacions al Prat de Llobregat, que ara es posa en marxa.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL TEATRE NACIONAL

Xavier Albertí

Dramaturgues pioneres

El director artístic del TNC, Xavier Albertí, proposa cada temporada un Epicentre per poder ampliar el coneixement de parts del patrimoni teatral català que han quedat tapats. El del 2019/20 està dedicat a dotze dramaturgues pioneres que el TNC vol recuperar d'un oblit molt injust.

EDITORIAL

Dia clau en les primàries demòcrates

■ Dia clau per als candidats en les primàries demòcrates que aquest dimarts, conegut popularment com a Super Tuesday, se celebren en una quinzena d'estats nord-americans, alguns de gran transcendència, com ara Califòrnia, Texas, Virgínia i Carolina del Nord. Després dels primers caucus a Iowa i Nevada i de les primàries a New Hampshire, el senador Bernie Sanders, amb posicions clarament molt més a l'esquerra que la resta dels que es presenten a l'elecció demòcrata, és el candidat més ben situat per imposar-se en aquesta jornada. Sanders va ser, per aquest motiu, l'ase dels cops ara fa uns dies en el desè debat dels candidats demòcrates, en què tots els participants van atacar-lo amb greus desqualificacions que, al final, van assolir l'objectiu invers: el veterà polític de Vermont s'ha acabat consolidant encara més com el principal favorit aquest dimarts. Les discrepàncies i els enfrontaments entre els demòcrates han contribuït, d'altra banda, a desprestigiar el partit i han afavorit de rebot el candidat republicà, l'actual president, Donald Trump.

Les primàries del Super Tuesday no estan, però, decidides malgrat aquest avantatge de Sanders, i caldrà veure com els electors reben l'excalde de Nova York Mike Bloomberg, que els últims dies s'ha gastat milions de dòlars en publicitat arreu dels EUA per sortir enfortit del seu debut. Un altre candidat que espera recuperar posicions, després del seu èxit d'aquest cap de setmana a Carolina del Sud, és l'exvicepresident Joe Biden, que va sortir molt mal parat de New Hampshire i de Nevada. Biden compta de nou que la comunitat negra, important en estats com ara Carolina del Nord i Virgínia, li doni de nou suport.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Precampanya**
El govern de Pedro Sánchez aprova mesures socials a les portes de les eleccions del 28-A que haurà de ratificar el Congrés.

10 anys **Contra la crisi**
La vicepresidenta econòmica del govern espanyol, Elena Salgado, detalla el full de ruta amb què vol arribar a acords per afrontar la crisi.

20 anys **Mobilitzats**
Les crítiques del president de la CEOE, José María Cuevas, al programa econòmic del PSOE mobilitzen l'esquerra pràcticament en bloc.

Full de ruta

Signatura

Periodisme i coronavirus

Una primera, i falsa, lectura del generós desplegament televisiu cap al focus italià del coronavirus que hem importat feia pensar en l'ímpetu d'aquells becaris cruelment enviats a cobrir ventades i desbordaments, sempre a escassos metres del perill. "Sobretot vigileu, que la vostra seguretat és el primer", els solen aconsellar cínicament els presentadors estel·lars que fan les connexions en directe des de la comoditat dels estudis centrals. El mateix heroisme s'intuïa, doncs, aquests dies d'alarma col·lectiva en els reporters desplaçats a les trinxeres de la infecció. Només una modesta mascareta separant-los d'un contagi exprés i qui sap si d'una mort agònica. Desgraciadament, com passa sempre amb el pitjor periodisme, la veritat era la primera víctima del relat. Fins al punt que ha arribat un moment que per contrastar adequadament el sensacionalisme dels enviats especials no hem tingut cap més remei que acudir,

Aquesta vegada, per contrastar el sensacionalisme dels enviats especials no hem tingut cap més remei que acudir a les fonts oficials, quina paradoxa

quina paradoxa, a les fonts oficials. El món al revés. La crisi del coronavirus ens ha donat la millor versió del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i del Ministeri de Sanitat, amb una política comunicativa transparent, ràpida i ponderada. Tot el contrari d'algunes cròniques periodístiques, sobretot les televisades. Joan Guix, secretari de Salut Pública, o Fernando Simón, director del Centre de Coordinació d'Alertes i Emergències, han estat dos descobriments gratificants, tothora encertats en el missatge. Feia goig escoltar la sinceritat de Guix afirmant en roda de premsa: "No s'ha d'abaixar la guàrdia però estic més preocupat per la grip que pel coronavirus." I resultava esfereïdor veure com els desbordats farmacèutics demanaven per favor a la gent que no comprés mascaretes de manera compulsiva perquè aquells que veritablement les necessiten per altres malalties s'estan quedant sense. Davant el virus mediàtic cal recordar que l'acaparament sempre és una insolidaritat lamentable.

Tribuna

Josep Valls. Escriptor

Els últims de Filipines

Aquest títol, mig cinematogràfic i mig burlesc, no és meu. És del Burxeta, pseudònim darrere el qual hi havia el meu amic mossèn Joaquim Pla Gallart, que morí fa només tres setmanes, i ja l'enyoro molt. Amb aquest títol el mossèn es referia a la migradesa de capellans que tenim avui dia, en progressió accelerada i exponencial. El Burxeta, durant una colla d'anys, tenia un blog que sempre m'interessava i em divertí; vaig ser-ne un seguidor fidelíssim. Em divertia sobretot quan escrivia d'aquells anys heroics del seminari (pre)conciliar de Girona quan la casa, on passava de tot, aquarterava més de tres-cents homenets que volien ser capellans. Igual com es diu de la història de Roma, quasi podríem dir també que allò que no passava al seminari de Girona durant els anys cinquanta i primers dels seixanta del segle passat, és que no existia (concreto l'època perquè és quan un servidor hi era engarjolat).

SEMPRE ESCRIGUÉ MOLT PLA l'amic Burxeta sobre aquella santa baluerna: si-

tuacions, festes, personatges, facècies, professors, companys, lectures, música, estudis... res no s'escapà de la seva esmolada ploma que, a més, vessava causticitat per totes bandes. Era un gavadal d'emocions i records que semblen impossibles perquè avui resulten increïbles, insòlites, sorprenents. S'ha de dir que en els seus escrits seminarístics sempre hi havia molts més records de situacions bones que no pas dolentes. Qui sap si al cervell no hi ha algun dispositiu que ens fa recordar selectivament, suprimint tot allò negatiu. Com quan es parla de la mili (que ja és també una mena de relíquia social):

“Que l'Església Catòlica està vivint una crisi molt greu no és cap secret

ningú feia guàrdies, tothom se la trumfava bé i tothom estava col·locat, es desprenia de les trobades i converses de remots forçosos en l'exèrcit de les Espanyes.

QUE L'ESGLÉSIA CATÒLICA està vivint una crisi molt greu no és cap secret. La gent jove (posem-hi de cinquanta anys per avall) ha trencat amb la Santa Mare, i els més joves (sempre en general) no tenen ni punyetera idea de religió. És en aquest sentit que capellans i fidels catòlics són els últims de Filipines. Al nostre bisbat, cada any deuen morir vuit o deu sacerdots i de nous en surten un o dos, els anys que en surt algun. Les esglésies cada dia són més buides, els confessionaris estan corcats, cada dia hi ha més casaments i enterraments civils i no sé pas si el papa, la cúria romana o els nostres bisbes tenen algun programa d'actuació contra tanta indifferència, contra aquesta deserció en massa. Sembla que de moment no, perquè és evident que la cosa segueix anant de cap per avall. Acceleradament.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Demanem un tracte respectuós

■ Fa temps volia escriure pel malestar meu i de molta gent que, reiteradament, hem manifestat a l'oficina de La Caixa, però es veu que, a la directiva de l'entitat bancària, no li interessen els seus usuaris, només cobrar tràmits. No prenen cap mesura per solucionar els problemes que comporta la manca de personal per atendre, ni l'estat dels caixers per operar sense atenció personal. M'explicaré:

1.- Les instal·lacions de caixers a la via pública, fent cues a la voravia, impeding el pas a la gent que ha d'anar esquivant amb cotxets de criatures, gent gran amb *taca-taca*, en general tothom té el pas barrat. (Recordo que a La Caixa recomanaven tancar-se amb baldó dins dels caixers per evitar robatoris.) Doncs ara ho tenen molt bé per robar, un copet mentre estàs extraient els diners a peu

de carrer... i fet.

2.- A les oficines que encara funcionen amb personal, hi ha cues d'una hora d'espera de mitjana. Arriben al carrer amb una sola persona per atendre al mostrador.

3.- Els caixers tancats que encara queden estan totalment deixats, bruts, sense diners moltes vegades. En particular, el que està situat a la plaça de l'Ajuntament del meu poble està ocupat per dues persones que tenen cartrons, matalassos, mantes. Hi estan instal·lats permanentment amb unes condicions personals deplorables: brutícia, pudor i estat d'embriaguesa i fent les necessitats al carrer. Són una parella, un mal exemple per a tothom, però més per als nens que sempre hi ha en aquesta zona. Ni les queixes de la gent ni dels botiguers a la policia han servit de res.

Demanaria a qui s'ha pogut trobar amb aquestes circumstàncies que faci un escrit a

l'Ajuntament per sol·licitar que Serveis Socials actuïn. Lamentem que visquin d'aquesta manera, però no hem de permetre que afectin la convivència de tots. Hi ha maneres de tramitar que es puguin ingressar per desintoxicar-les i després oferir ajudes per no trobar-se desvalguts al carrer.

També que ho facin a l'entitat bancària, que té molts beneficis i, malgrat la seva molt honrosa Obra Social, hauria de preocupar-se dels clients i donar-los l'assistència que es mereixen. Seria bo que La Caixa tramités a l'administració la problemàtica d'aquestes persones, i fessin identificar els usuaris amb la targeta per accedir als caixers.

ANNA PUIG
Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat)

La fiscalia

■ He llegit un retall de diari d'uns dies enrere en què es

comenta: "La fiscalia també recorre el segon permís de Cuixart. El ministeri públic insisteix en la falta de penediment del president d'Òmnium." De què s'ha de penedir el senyor Cuixart? De treballar per la llibertat del seu poble? També ens hem de penedir tots els que vàrem anar a votar en el referèndum? Popularment hi ha moltes opinions que manifesten que "Espanya va en contra de Catalunya". Per mi no és veritat. És Castella que va en contra de Catalunya, jo no vull ser espanyol, m'ho fan ser per la força, per tant jo no vaig en contra de Catalunya. Aquesta actitud de la fiscalia s'assembla molt a: "Aunque todos los españoles estuvieran conformes en convertir Catalunya en un país extranjero, sería el hacerlo un crimen merecedor de la cólera celeste." Extret del llibre *La Falange y Cataluña*.

MIQUEL ROCA NIUBÓ
Premià de Mar (Maresme)

La frase del dia

“Aquí molta gent ha patit, per injustícies, guerres i exili. És un lloc que ens ha de fer pensar”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT, DURANT LA VISITA AL CAMP DE RIBESALTES

Tribuna

Míriam Díez Bosch. Directora Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura

Escola d'imams

Imams desarrelats, poc preparats, precaris i portadors d'idees alienes a la República Francesa. Aquest clíxé i la por a no saber quina formació tenen ha reobert a França la vella idea de crear una Escola Nacional d'Imams, que seria una nova estructura d'educació superior francesa en què l'Estat dispensaria formació cívica i històrica i hi hauria formació teològica oferta per instàncies representatives musulmanes. La idea de l'escola no parteix de les bases sinó que té el suport del mateix Emmanuel Macron, que aquests dies, en plena “reconquesta republicana” està establint una nova fase amb relació a l'islam a França: menys programes finançats per països tercers (al·lusió a Turquia, Algèria i el Marroc, entre d'altres) i lluita contra el separatisme islamista, sense fer mal a les comunitats musulmanes. Un delicat exercici polític i cívic que l'ha dut a posicionar-se entre la repressió i la integració. El cap d'estat ja avisa que no vol estigmatitzar l'islam sinó anunciar mesures per reduir la influència estrangera sobre la que ja és la segona religió a França en termes de població després del catolicisme i la tercera en llocs de culte (després dels protestants). La proposta d'una escola d'imams, francesa des dels seus inicis, forma part de les mesures proposades.

EL PRESIDENT VOL EVITAR que arribi finançament per formar professors i imams i es proposa un control més gran del finançament per a les mesquites. L'imam no és l'únic interlocutor de l'islam –hi ha directors dels centres culturals, representants d'associacions, federacions, consells...– però en ser la persona encarregada de presidir i dirigir la pregària col·lectiva sovint els fidels se li atansen per a consultes d'índole quotidiana, però també espiritual i teològica. Per tant la seva rellevància cultural i social és alta. La creació d'una

escola d'imams reclama premisses. Una, que la comunitat musulmana, dividida en molts temes, es posi d'acord en aquesta decisió. Segon, el finançament. El Consell Francès del Culte Musulmà (CFCM) hauria de tenir fons per poder-la crear. Emmanuel Macron, en la seva crida contra el radicalisme, ha triat volgutament per a aquesta consigna Mulhouse, ciutat amb molta presència musulmana a la zona de l'Alt Rin. Macron, més que voler augmentar el nivell teològic dels imams té la intenció de saber què es propaga i quina consonància té amb els valors republicans d'igualtat, fraternitat i llibertat.

FRANCIS MESSNER, en una entrevista amb el diari *La Croix*, avança que aquesta futura escola s'inspiraria en el model dels instituts catòlics. Messner, jurista i especialista en drets de les religions a Europa i director de recerca al CNRS de França, ho veu com una proposta “coratjosa i pertinent”. La idea d'una escola així s'assembla a l'Institut Catholique de Paris o a l'Institut Protestant de Théologie, i per tant no són

“Macron vol evitar que arribi finançament per formar professors i imams i es proposa un control més gran del finançament per a les mesquites

una novetat al país republicà. La llei de 1880 estableix que només el Ministeri d'Educació Superior pot crear diplomes nacionals. Aquests instituts i escoles vinculats a coneixements religiosos s'associen a una universitat pública. Anour Kbibech, president de la Unió de Musulmans a França, és del parer que l'Estat “no pot decidir” sobre la formació teològica dels imams. Ho veu una ingerència. En respecte de la llei de laïcitat de 1905 les associacions musulmanes comparteixen la voluntat de promoure un islam moderat, però no respectant els límits fixats per la llei. Creuen que l'Estat no pot fixar els contorns teològics de l'islam, sinó que són les associacions representatives les que han de prendre aquesta responsabilitat. Un aspecte clau en aquest debat d'una futura escola per l'imamnat és la formació cívica: cultura francesa, història del país, laïcitat, i aquest paquet de programes ja existeix des de fa dotze anys, on més de vint universitats asseguren aquest tipus de formació a través d'un diploma universitari. Aquesta tipologia d'ensenyament cívica, però, no és teològica. I aquí rau el problema que ara està sobre la taula.

SER IMAM A FRANÇA ÉS SER PRECARI. A França parlem de 1.800 imams que treballen amb un contracte d'animador cultural de la comunitat. Són voluntaris, alguns encara no tenen grans coneixements de la llengua francesa i per viure reben un petit ajut de la comunitat. No disposen tampoc de seguretat social. De 3.500 llocs de culte, 301 imams són pagats directament des de fora de França, fet que per Macron crea un “islam consular” però que per a les comunitats és l'única manera que aquesta feina sigui remunerada, ja que les mateixes mesquites i centres culturals musulmans no tenen els recursos per fer-hi front. La futura Escola Nacional d'Imams pot ser part de la solució.

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Vic

El Museu Episcopal de Vic fa temps que treballa amb la voluntat d'esdevenir el museu d'art medieval de Catalunya. Ho fa, com expliquen Mn. Jo-

sep Maria Riba, director, i Marc Sureda i Jubany, conservador, amb una xarxa internacional de museus de referència, entre els quals destaca per centralitat i importància el Museu de Cluny, i amb una política d'exposicions intel·ligents. Ara el MEV ens proposa l'exposició *Nord & Sud. Art medieval de Noruega i Catalunya, 1100-1350*. A la recerca de paral·lelismes, en un joc de miralls, en les raconades dels fiords i en les valls pirinenques s'identifica el mobiliari litúrgic dels altars medievals: frontals, baldaquins, cimboris, retaules, tabernacle, imatges del Crist i de la Verge. La identitat de la iconografia, la pedagogia de les imatges ens trasllada a una època de llenguatges compartits i de cristianització d'Europa. En les geografies recòndites dels dos territoris explorats s'expliquen les pervivències que han resistit el pas i la selecció del temps i de les modes i apunten a una unitat deformada pel forat negre de tot el territori europeu marcat per la dispersió, destrucció, desaparició o arraconament d'imatges de similituds innegables i d'una iconografia, d'un llenguatge, d'unes tècniques i uns colors que ens piquen l'ullet des dels dos extrems. El Museu Universitari i de Bergen, el Museu del convent de Santa Caterina d'Utrecht i el Museu Episcopal de Vic sota la batuta experta de la Judit Verdguer Serrat i en Marc Sureda Jubany, han fet aquesta selecció extraordinària de peces molt singulars que es recullen en un catàleg magnífic i s'acompanyen d'un conjunt d'estudis que subratllen aquesta unitat cultural que les imatges ens expliquen a primer cop d'ull. Llenguatge compartit i arrels cristianes d'Europa, dues lliçons d'una geografia en contrast i un museu que aposta per la internacionalització, des de Vic.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Catalunya ja té dotze infectats per coronavirus

Salut informa de sis nous casos: dues dones a Girona, una a l'Hospitalet i tres homes a Barcelona

La mediació arriba a tots els jutjats contenciosos

Més de cent litigis entre ciutadans i administracions s'han derivat a acord extrajudicial

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un Parlament en funcions

PARAT • Fins a 101 de 154 càrrecs d'organismes dependents de la cambra estan pendents de renovació o designació **POCS** • Torrent va fer una crida fa un any per desencallar-ho i només se n'han nomenat 38 **MITJANS** • Tot i canviar per unanimitat la llei del Consell Audiovisual i la Corporació a l'octubre, els 30 càrrecs no s'han canviat

Jordi Alemany
BARCELONA

Els cicles electorals cada vegada més curts i el protagonisme del procés independentista, amb les derivades judicials que se n'han després i la tensió en el relat polític, han tingut una incidència molt acusada en l'estructura organitzativa del Parlament de Catalunya. Si bé l'activitat i el debat polític s'hi han mantingut amb més o menys intensitat i interrupcions, l'anormalitat de la situació política ha provocat que molts dels organismes que depenen de la cambra estiguin rutilant amb càrrecs en funcions, ja que tenen els mandats caducats, o que, fins i tot, no s'hagin iniciat els processos per substituir vacants per renunciats als càrrecs. En concret hi ha fins a 101 càrrecs, entre membres de consells, sindicatures, agències, comissions i comitès, que tenen pendent que la seva designació s'inclouï en l'ordre del dia del ple del Parlament.

Una xifra que significa més del 65% del total dels 154 càrrecs que corresponen a una trentena d'òrgans del Parlament i que posa de manifest les dificultats per teixir acords polítics. No tots tenen el mateix procediment de designació, ja que alguns amb sou requereixen consensos amplis i s'han con-

Les xifres

65%

de càrrecs dels organismes del Parlament estan pendents de renovació o designació.

16

membres dels consells socials de les diverses universitats catalanes tenen el mandat caducat.

vertit en un camp de batalla, com és el cas del Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes, el consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), mentre que d'altres, com és el cas dels integrants dels consells assessors sense remuneració, només necessiten una majoria simple per ser escollits. Però el cert és que ni molts d'aquests últims s'han designat, com podria ser el cas dels tres membres del Consell Assessor de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i els 16 membres pendents de substitució amb el mandat caducat i que formen part del conglomerat dels consells socials de les universitats catalanes.

Aquesta situació, la va

Les dates

13.3.2019

Dia en què el president del Parlament va demanar als grups accelerar en la designació de 106 càrrecs

11.12.2019

Dia de l'últim nomenament per substitució de membre al Memorial Democràtic: Xavier Menéndez per Argelia Queralt

intentar revertir el març del 2019 el president del Parlament, Roger Torrent, fent una tanda de contactes amb els representants dels grups demanant, després de fer-ho per carta en dues ocasions, que es possessin a treballar per resoldre els 106 càrrecs vacants que hi havia aleshores, 93 dels quals eren per mandats caducats o que havien renunciat i els altres 13 eren de nova creació.

La realitat és que en aquest temps alguns dels nous nomenaments s'han enquistat, com és el cas del síndic de greuges i el seu equip, que està en funcions des del 2 de març de l'any passat, mentre que en d'altres s'ha trobat una solució política modificant les lleis el 23 d'octubre, com és el cas del CAC i de la CCMA per aconseguir go-

vern de consens perquè els membres del consell dels dos ens no acabessin escollits amb majoria absoluta sinó amb la majoria dels dos terços de la cambra. A més de modificar el nombre de components i, en el cas de la direcció de TV3 i Catalunya Ràdio que ara dirigeixen Vicent Sanchis i Saül Gordillo, introduir l'obligatorietat de convocar concurs públic. Però malgrat aquest pas encara hi ha sis càrrecs del CAC pendents de designació incloent-hi els de Salvador Alsius i Yvone Griley, que acaben el seu mandat el 15 de juliol, mentre que el seu president, Roger Loppacher, ho fa en funcions des del 9 de juliol del 2018. En el cas de la CCMA, s'han de renovar fins a 24 càrrecs, tant del consell de govern amb una presidenta en funcions –Núria Llorach–, des que l'11 d'abril del 2016 Brauli Duart renunciés al càrrec, com del que formen el Consell Assessor de Continguts i Programació, en aquest darrer cas caducats del juliol del 2016.

En aquest últim any, alguns dels organismes que per a Torrent era prioritari renovar, com és el cas de la Sindicatura de Comptes, no només no ho han fet, sinó que ha passat de quatre places caducades –amb dues renunciacions– a la totalitat dels set síndics en finir al juliol el mandat de

Designacions pendents d'aprovar-se

24
càrrecs

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)

- S'han de renovar els membres del consell de govern. El ple aprova per unanimitat el 23 d'octubre 2019 que el nombre de membres del consell de govern passi de 6 a 7 i que els nomenaments tinguin el suport de dos terços de la cambra. Ocupa la presidència en funcions Núria Llorach.
- S'han d'escollir el 16 membres del consell assessor de continguts i de programació.

Designacions des del març del 2019

6
membres

Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries

Elia Marzal	Josep Pagès	Xavier Godàs
	Miguel Pérez-Moneo	Gala Pin
		Pablo Nuevo

6
membres

Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

Montserrat Termes	Marta Torres	Sarai Sarroca
	Bàrbara Pons	Frederic Ximeno
		Salvador Lladó

Jaume Amat (síndic major), Jordi Pons i Miquel Salazar. Cinc de les vuit places del Consell de Garanties Estatutàries tam-

Torrent va fer una crida fa un any per desencallar 106 designacions

bé estan en funcions, començant per la del seu president, Joan Egea, des del 2015. En l'òrgan col·legiat a què fa referència l'article 89.2 de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la

informació pública i bon govern, també queda pendent la designació de dos juristes per part del Parlament. En el cas del Consell Superior de la Cooperació, no té regulat la renovació dels cinc membres designats, però a l'inici de cada legislatura es proposa si s'ha de fer o no la junta de portaveus, i la darrera va ser el 13 de juliol del 2016.

En l'àmbit de les comissions, l'executiva de la Junta de Museus de Catalunya tindrà el 24 de juliol els cinc membres caducats en acabar el mandat dels vocals Ramon Llinàs i Francesc Menéndez,

L'APUNT

Amb l'habitatge no s'hi juga

Elena Ferran

Fa només uns dies que les associacions de veïns, les entitats socials i els sindicats alertaven que la crisi de l'habitatge a Catalunya és insostenible. Comptar amb un sostre, sobretot a les grans ciutats, s'ha convertit gairebé en un luxe per a moltes famílies que destinen bona part dels sous a pagar lloguers i hipoteques. Calen polítiques d'habitatge i sobretot recursos per fre-

nar una emergència que castiga els més vulnerables. Regular els preus del mercat com reclamaven ahir els veïns a Badalona seria un primer pas per evitar mercader i especular amb un bé de primera necessitat. I seria indispensable que es compleixi amb la demana d'incrementar la inversió en habitatge fins a un 2% del PIB espanyol, quan ara és tan sols del 0,6%.

Síndic de Greuges

- **L'1 de març Rafael Ribó** acaba el mandat i ara exerceix en funcions.
- S'han d'escollir els 12 membres del consell assessor del Síndic de Greuges per a la prevenció de la tortura i d'altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants.

RAFAEL RIBÓ

Consell Audiovisual de Catalunya (CAC)

- S'han d'escollir els 5 membres després que el ple del 23 octubre 2019 aprovés que passessin de 6 a 5. Marxà Salvador Alsius (CIU+ERC) i Yvone Griley (CIU+ERC) el 15 de juliol de 2020.
- El 9 de juliol de 2018 va acabar el mandat de president de Roger Loppacher (CIU-PPC).

Sindicatura de Comptes

- El 4 de març del 2017 acaba el mandat d'Emma Balseiro (PP), Andreu Morillas (PSC), Joan Puigdollers (CIU) i M. Àngels Servat (CIU). Morillas i Servat renunciën.
- El 3 de setembre del 2019 acaben el mandat Jaume Amat (CIU), Jordi Pons (ERC) i Miquel Salazar (PSC).

Consell de Garanties Estatutàries

- Han acabat mandat Joan Egea (CIU), Carles Jaume (PP), Joan Ridao (ERC) –que va renunciar–, Pere Jover (Psc-CpC) i Jaume Vernet (ERC).

Junta de govern del Memorial Democràtic

Jordi Canal	Aurora Madaula	Marta Rovira i Martínez	Argelia Queralt	Ramon Arnabat	María Eva Fdez.

Ple del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

Vinyet Panyella	Margarida Troguet	Núria Iceta	Edmon Colomer	Jordi Font	Míriam Porté	Salvador Casals

Consell assessor de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries

Vicente Sanchís Almenar	Concepció Cervós	Elisabet Cañigueral	Joan Gené	Montserrat Escutia	Eva Carreras

Junta de govern de l'Institut Català Internacional per la Pau

Proposats conjuntament per JxCat, ERC, el PSC, CatECP i la CUP

Carme Colomina	Gemma Casal	Marco Aparicio Wilhelmi	Magda Oranich

Junta de govern del Memorial Democràtic

Per assentiment, en substitució d'Argelia Queralt

Xavier Menéndez

Adelina Escandell	Manel de la Vega

mentre té una vicepresidència –Pere Izquierdo– designada el 2014. Una situació similar passa en la comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, que acumula una renúncia, dues pèrdues de condició de membre per arribar als 70 anys i dos més que el 30 d'abril veuen caducat el mandat. En la banda positiva, la comissió de Control de les Consultes Populares No Referendàries només té pendent una designació, que depèn de la CUP, després que el 13 de juny s'escollissin els altres sis membres. Als mandats caducats,

s'hi ha de sumar els que ni han començat i que són òrgans creats per llei l'agost i setembre del 2017, com ara l'Agència Catalana de Protecció Social i els quatre vocals i presidents del Consell Fiscal de Catalunya. En els dos casos la Generalitat ha de proposar el candidat.

38 places creades
Sí que s'han fet els deures en altres organismes, el que ha suposat la designació de 38 places, com es pot veure en el gràfic, amb la designació dels membres del ple del Consell Nacional de la Cultura i les

Arts (CoNCA), la junta de govern del Memorial Democràtic, el consell assessor de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries, la junta de govern de l'Institut Català Internacional per la Pau i també designant els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, tot i que en aquest cas encara falta el representant que proposi el PP. A tots aquests, s'hi ha de sumar la designació dels dos senadors, Adelina Escandell (ERC) i Manel de la Vega (PSC), que substitueixen Mirella Cortès (ERC) i José Montilla (PSC). ■

Voluntat de paraula, però amb escassos resultats

"Insistirem fins que acabi la legislatura. Les dificultats per arribar a acords no poden ser una excusa. Poden ser una explicació, però no una excusa." Així s'expressaven fa uns dies fonts de la presidència del Parlament en declaracions que recollia l'agència EFE. Destacaven, això sí, que la crida d'ara fa un any del president Roger Torrent ha conscienciat els grups i ha permès desencallar la renovació d'alguns membres caducats, com és el cas de la Junta de Govern del Memo-

rial Democràtic. Però, a banda de la bona disposició i voluntat expressada pels grups parlamentaris de paraula, poc s'ha avançat per solucionar aquest bloqueig. Cs acusen JxCat i ERC de "falta de diàleg i consens", mentre que els socialistes lamenten que "la seva deixadesa i incapacitat per proposar perjudica la representativitat, la funció del Parlament i la qualitat democràtica del sistema representatiu". Fonts de Catalunya en Comú Podem (CatECP) consideren que la llarga llista

de càrrecs per desbloquejar "degrada" les institucions i perjudica el funcionament normal dels organismes autònoms, mentre que la CUP creu que amb el que queda de legislatura ja no té sentit accelerar els nomenaments, a excepció del Síndic de Greuges. El PP lamenta que no és possible arribar a "acords transversals" perquè ni entre els dos partits de governs es posen d'acord, malgrat que des de JxCat estenen la mà per ser "facilitadors" d'acords.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Quim Torra es va quedar ahir a la Catalunya del Nord i va visitar el camp de presoners de Ribesaltes, on va evitar parlar de la mesa de diàleg ■ ACN

ERC, PSOE i comuns diuen a JxCat que la via és el diàleg

■ Rebaten les crítiques de Ponsatí i refermen l'aposta per la mesa de negociació oberta, mentre que Torra evita referir-s'hi ■ Vilalta adverteix Sánchez que només si hi ha avenços continuarà la legislatura

Òscar Palau
BARCELONA

L'aposta pel diàleg per resoldre el conflicte entre Catalunya i l'Estat és vigent i inequívoca. Així s'hi van voler refermar totes les parts assegurades a la mesa endegada dimecres passat entre els dos governs—totes, tret del president Quim Torra, que, encara a la Catalunya del Nord, ahir va evitar referir-s'hi durant una visita al camp de presoners de Ribesaltes, on només va fer una crida genèrica “a la llibertat, la pau i la justícia”—després de les ovacionades crítiques llançades dissabte al migdia per l'exconsellera Clara Ponsatí en el multitudinari acte del Consell per la República a Perpinyà, en què va qualificar la mesa de diàleg de simple “enganyifa” perquè Pedro Sánchez guanyi temps. Una posició, per cert, que també va secundar la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie. Després que ja dissabte a la nit ERC contestés que ells sí que

volien intentar “aprofitar l'oportunitat” oberta, ahir el mateix president espanyol, en un acte de pre-campanya al País Basc, també hi va sortir al pas, això sí, en una al·lusió implícita. “El diàleg, a pesar de les travetes i els obstacles, s'obrirà pas per sobre de l'entossudiment”, va proclamar. Mentrestant, els comuns exigien a JxCat que aclareixi la seva posició.

La mateixa nit de dissabte, a TV3, la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta, va evitar desautoritzar l'estirabot de Ponsatí, però va deixar clar que no comparteix la seva posició. “Nosaltres no volem renunciar al diàleg ni a la negociació, ni a una taula que permeti apostar per la política”, replicava, i recordava que “ha costat molt” fer seure el govern espanyol, i que ara cal intentar aprofitar-ho per assolir acords que avancin cap a l'autodeterminació i l'amnistia. Això sí, la dirigent republicana apostava per combinar-ho amb mo-

CUP: “El de Perpinyà va ser un acte electoral”

La CUP no va assistir a l'acte del Consell per la República dissabte a Perpinyà en considerar que arribava “en el context d'una campanya electoral”, segons va exposar ahir la portaveu del secretariat nacional, Maria Rovira. “Tots som conscients que està sobre la taula des del moment que el president diu que con-

vocarà eleccions després de l'aprovació dels pressupostos”, va justificar. A més, després que un portaveu de Poble Lliure, un dels principals corrents de la CUP, afirmés que “l'esquerra independentista i combativa havia de ser a Perpinyà”, Rovira va respondre que “no era el més adequat”: “Era un acte electoral

que inicialment potser no estava pensat perquè fos així, però que finalment, sí”, cloïa. En tot cas, la portaveu refermava ahir la “màxima solidaritat antirepressiva” amb els presos i els exiliats “com a CUP, com a esquerra independentista i com el conjunt d'organitzacions que formen part de la candidatura”.

bilitzacions com la de Perpinyà, que evitava acusar de partidista, i a la qual es felicitava que anés “tantíssima gent” per tornar a mostrar al món la força de l'independentisme. “S'han de combinar les dues coses, encara que som escèptics i sabem que el diàleg potser no donarà tots els fruits”, matisava, això sí. Vilalta, en aquest sentit, va deixar clar que no es refia “al 100%” de Sánchez, i que ja se sap “com les gastat” el govern espanyol, tenint en compte el llarg històric de promeses i acords incomplets. Per això

aprofitava per enviar un avís contundent: “No estem aquí perquè ens prenguin el pèl ni per perdre el temps.” Una proclama que traduïa en una advertència explícita, respecte a si donaran suport al pressupost de l'Estat: “Si la mesa s'encalla i no avança, la legislatura s'haurà acabat. Tot ha d'anar caminant en paral·lel.” En tot cas, Vilalta troba la primera reunió de dimecres un “bon punt de partida”. De tota manera, va dir que en la pròxima reunió, prevista a Barcelona aquest mes, confia “començar a tenir” propostes

del govern espanyol, després de constatar que els 44 punts que oferia negociar s'han de tractar a banda, en la comissió bilateral ordinària, i hi va afegir que no veu cap raó per la qual l'ara processat Josep Maria Jové no pugui continuar assistint-hi.

Mentrestant, Sánchez es va presentar ahir com l'opció centrada i, sense citar-los, es va desmarcar tant de la posició de Ponsatí com de la del PP de Pablo Casado—que ahir en la pre-campanya gallega va tornar a carregar contra la taula de diàleg perquè “ju-

ga amb la igualtat” de tots—i va advocar per “deixar enrere” l'època dels greuges i els enfrontaments, i de la “política de l'ull per ull”. “Deu anys després hi ha gent als dos extrems que continua volent abonar la confrontació, la brega i la lluita, oblidant-se del rastre de frustració i fracàs que han provocat, començant fins i tot per ells mateixos”, va denunciar, en una crítica velada a Puigdemont, que, tot i que no es va referir dissabte a la mesa de diàleg, sí que va cridar a preparar-se per a un nou embat. “Davant d'aquests extrems, que representen societats minoritàries i que no accepten la diversitat i la pluralitat, hi ha una majoria de gent al conjunt d'Espanya que

Les frases

“La concòrdia vencerà la confrontació i la crispació imperants en la darrera dècada”
Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Madrid i Perpinyà, diàleg en una mà i mobilització en l'altra. De la combinació en pot sortir la victòria”
Marta Vilalta
SECRETÀRIA GRAL ADJUNTA D'ERC

“No pot ser que JxCat un dia digui que no s'aixecarà de la mesa de diàleg i l'endemà, que és un engany”
Joan Mena
PORTAVEU CATALUNYA EN COMÚ

vol viure en tolerància, respecte i integració”, va dir.

Pel seu cantó, des de Badalona, el portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, acusava ahir Puigdemont d’“insistir en vies que ja s'han demostrat esgotades”, i no estalviava dures crítiques al principal grup del govern català. “JxCat encara no és conscient que estem en una nova etapa política al nostre país; per tant, li diem que ha de triar si vol estar amb el diàleg o amb els enemics del diàleg”, va etzibar, i li va retreure que “no pot ser que amb un peu estiguin a la mesa de negociació i amb l'altre peu vulguin fer la traveta per fer descarriar l'única oportunitat històrica que tenim per solucionar el conflicte polític” a Catalunya. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP aposta per teixir aliances a llarg termini per a un nou embat contra l'Estat

■ Creuen que cal “acumular forces” per encarar una fase de resolució del conflicte que no ha arribat ■ La formació debat el procés per elaborar la llista

Jordi Alemany
BARCELONA

La CUP ja fa setmanes que manté reunions amb organitzacions anticapitalistes, feministes, ecologistes i moviments populars per “teixir aliances a llarg termini en el marc d'un conflicte polític obert” que permetin formar una candidatura que tingui més força i capacitat “per generar un nou embat” contra l'Estat espanyol. Així es va expressar ahir la portaveu del secretariat nacional del partit, Maria Rovira, després d'un consell polític extraordinari en què van posar les bases de la proposta amb què es presentaran als pròxims comicis catalans, que estan pendents de la convocatòria del president del govern, Quim Torra, un cop s'hagi aprovat el pressupost de la Generalitat.

Rovira va defensar que ara cal “acumular forces” que permetin arribar a “una fase de resolució” del conflicte, ja que la formació considera que encara no s'ha arribat a aquest marc de ruptura vinculat a “la conquesta de drets socials i democràtics amb l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació”, va reblar Edgar Fernández, també portaveu dels anticapitalistes, davant dels mitjans al parc de l'Estació del Nord de Barcelona. Per aquest motiu la proposta de la CUP depèn de ser “moltíssims més” i “més decisius que mai” i se centraran a “aglutinar el descontentament de totes aquelles persones que han vist com altres projectes polítics quedaven absorbits per dinàmiques institucionals” mentre no els solucionaven els problemes. Rovira considera: “Si som més forts a les institucions podem condicionar l'agenda política del país”, situant-hi el referèndum o un altre mecanisme

Rovira i Fernández, amb diputades i altres membres de la CUP, ahir a Barcelona ■ J. RAMOS

Les frases

“Estem en un moment d'acumulació de forces en el marc d'un conflicte polític amb l'Estat que segueix obert; no en el marc de resolució”

“El govern d'aquí ha d'aturar la repressió contra els moviments populars i l'independentisme”

Maria Rovira
PORTAVEU DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

“Es negocien les condicions amb què s'apliquen els drets, però en cap cas es negocien els drets”

Edgar Fernández
PORTAVEU DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

que no va concretar-, la desobediència i la necessitat de serveis públics.

Sobre la taula de diàleg entre els dos governs, la portaveu de la CUP va assegurar que sorgeix d'un pacte entre el PSOE i ERC “per una investidura que estabilitza el règim” i que la formació anticapitalista “no negarà mai la necessitat de dialogar”, però que sempre ha recalcat que “només es pot anar a negociar com s'exerceix el dret a l'autodeterminació”. A més de reclamar la fi de la repressió dels que defen-

sen els drets socials, polítics i civils. Una demanda que Rovira també va traslladar al govern de la Generalitat perquè aturi “la repressió contra l'independentisme i els moviments populars que s'estan trencant la cara per defensar aquests drets”.

Programa i llista

Basant-se en aquestes premisses, la formació anticapitalista abordarà ara l'elaboració del programa electoral i també el procés per elaborar la llista que finalment es presenti. Mal-

grat que al juliol l'assemblea nacional de la formació va aprovar que els càrrecs supramunicipals d'elecció directa poguessin ampliar-se fins als dos mandats, fet que obria la porta al fet que poguessin repetir les actuals diputades al Parlament, dues de les quals, Maria Sirvent i Natàlia Sánchez, també eren presents ahir davant dels mitjans, Rovira va esquivar parlar de noms i es va limitar a dir que “totes les persones poden entrar a una llista” que respondrà al programa polític. ■

Catalunya ja té 12 persones infectades de coronavirus

■ De nou, hi ha dues dones de Girona, una de l'Hospitalet i tres homes de Barcelona

Redacció
BARCELONA

El Departament de Salut va confirmar ahir sis casos nous de persones infectades de coronavirus, que eleven a 12 els positius a Catalunya. L'estat de tots ells és lleu, segons Salut.

Al matí va informar de tres casos nous: dos homes, un de 25 anys i resident a Barcelona i l'altre de 26 anys i resident a Milà. Tots dos van ser a Milà del 20 al 26 de febrer. I la tercera infectada és una dona de 62 anys de l'Hospitalet de Llobregat que va estar en contacte amb un dels casos confirmats. A la tarda, Salut va confirmar tres casos més de coronavirus a Catalunya: dues dones de 20 i 16 anys residents a Girona que van viatjar al nord d'Itàlia entre els dies 14 i 16 de febrer. I el tercer cas és un home de 28 anys resident

a Barcelona que va viatjar a Milà, recentment.

Pel que fa al tancament abans-d'ahir de l'accés a l'estàtua del Cul de la Lleona a Girona, s'aclareix que no va ser Salut qui ho va recomanar, sinó que va ser l'Ajuntament gironí qui va prendre aquesta decisió en consultar-ho al Servei de

La xifra

29

casos als Països Catalans de Covid-19: 12 a Catalunya, 15 al País Valencià i dos a les Balears, segons el Ministeri.

Vigilància Epidemiològica de Catalunya (SVEC), ja que atrau força turistes.

D'altra banda, Nil Monró, un noi de 22 anys de Barcelona, que va ser el segon positiu a Catalunya en viatjar a Milà, està aïllat a l'hospital Clínic, i des de Twitter explica els seus símptomes lleus, tranquil·litza i recomana seguir els consells oficials. ■

Una dona morta i un ferit atropellats per un tren a Mollet

■ Tot apunta que hauria estat un accident i els Mossos investiguen els fets

Redacció
BARCELONA

Una dona va morir i un home va resultar ferit en un atropellament entre les estacions de tren de Mollet-Sant Fost i Montmeló, a la línia R11 de Rodalies. Segons van informar els Mossos d'Esquadra, l'atropellament hauria tingut lloc cap a les quatre de la tarda i la investigació oberta havia d'aclarir el motiu pel qual aquestes

dues persones haurien estat atropellades pel comboi. Tres unitats dels Serveis d'Emergències Mèdiques s'hi van desplaçar i quan van arribar ja van trobar la víctima, d'uns 50 anys, i van traslladar l'home ferit a l'hospital de Mollet. Des del SEM es van activar els equips de psicòlegs a disposició dels familiars. Fonts de Renfe van apuntar a un accident i fins a un quart de set de la tarda, quan es va poder aixecar el cadàver, es va restringir la circulació entre les dues estacions a una única via, fet que va provocar retards de fins a una hora. ■

Mirador

Àngel Quintana

La música que sorgeix del dolor

Talliah Barnett és una cantant britànica, ballarina i directora d'escena que actua sota el nom de FKA Twigs. Després de triomfar amb diversos *singles*, l'any 2014 va consolidar-se com un nom clau de la música pop amb un disc anomenat *LP1*. La cantant va voler acompanyar el disc d'un viatge audiovisual. Va crear un seguit de clips per a cada cançó del disc. La crítica anglosaxona va elogiar-la i no varen trigar les veus que la consideraven una nova Björk. Va ser nominada a un Grammy al millor enregistrament i alguns deien que en el seu treball hi havia els principis per a una "visió futurista de la música".

Poc temps després de l'èxit del seu primer disc, va establir una relació amb un dels actors més desitjats del planeta, Robert Pattinson. Va convertir-se en l'estrella

table Talliah Barnett, com si només des de la persistència d'aquesta màscara fos possible arribar a crear. La cantant ha afirmat que el disc està dedicat als seus amants del passat i a tots aquells que potser hi haurà en el futur.

El primer tema parla de la dificultat d'estimar sota altres mirades i es titula *Thousand eyes*. La cançó parla de aquells que només volien veure'ls, dels ulls que els perseguen a cada moment. La seva forma és exemplar, la veu de soprano de la cantant crea un *crescendo*, que gairebé sembla una cantata medieval, per assumir posteriorment una caiguda. El piano acompanya la veu i és com si tota la cançó fos una al·legoria sobre la pujada, la caiguda i la possibilitat de tornar a renèixer. Tot el disc està ple de pujades i baixades. En el tema *Home with you*, on parla al·legòrica-

La cantant, ballarina i directora d'escena britànica FKA Twigs ■ ARXIU

que havia seduït un famós. Els seus moviments eren controlats i la fama va destruir la seva vida. El desencís amorós va anar acompanyat d'un seguit de problemes físics que varen conduir-la cap a una dura operació. Cinc anys després del seu primer disc, l'any passat va publicar *Magdalene*, una obra impressionant on posa música al seu dolor. FKA Twigs ha construït un disc que parla de la malaltia, de la depressió, de la dificultat de trobar comunicació en la parella i de la complexa relació entre un cos i una ment malalta. Per parlar de tot això pren com a mite central del seu relat la figura de Maria Magdalena, la dona marginada pel seu passat fosc, però que probablement va ser una de les figures més properes a Jesucrist. Algunes creences diuen que va crear la descendència de Jesús, per la qual cosa encarna la relació entre allò sagrat i allò profà.

La portada de *Magdalene* té alguna cosa d'enigmàtic. Hi ha una imatge del rostre de Talliah Barnett, però és un rostre torturat, esquinçat, emmascarat, ple de cicatrius, amb els ulls que no saben on mirar. És com si la màscara tràgica i més dolorosa de FKA Twigs volgués amagar a la veri-

ment dels sis fibromes que tenia al cos i que li varen haver d'extirpar, sembla que vulgui trobar una melodia. La veu s'aixeca entre els sons electrònics, articula un leitmotiv, però s'enfonsa per acabar envoltant-ho tot plegat d'un xiuxiueig tenebrós. La composició de tot el disc es basa en la recerca de totalitats sintètiques, alguns

FKA Twigs ha fet un disc que parla de la malaltia, la depressió i la complexa relació entre un cos i una ment malalta

acords de piano i unes guitarres que accentuen el sentiment de tristesa. Al final del trajecte, després d'un seguit de temes esplèndids apareix la composició dedicada a Maria Magdalena, on sembla que l'espiritualitat i la carnalitat es posin d'acord. La fina veu de la cantant deixa que tot es vagi omplint de música fins a fer la sensació que tot s'ha de trencar, com si fos l'evocació d'un mite per acabar constatant la recerca de camins per combatre la fragilitat humana. Un disc esplèndid. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

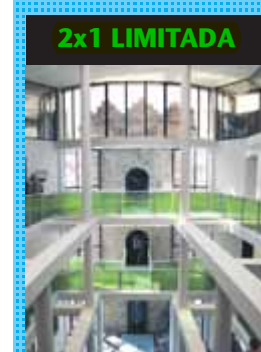

2x1 TOT L'ANY

MUSEU
PAU CASALS

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES

GIRONA FC –
ALBACETE

Estadi de Montilivi
de Girona,
dissabte 7 de març,
a les 4 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dimecres 4 de març. Molta sort!

PBUG + LETS
Black Music Festival

Centre Cívic de
Sant Narcís, a Girona,
divendres 13 de març,
a les 9 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

EDUARD INIESTA
presenta 'White Hole'

Auditori Municipal de
Terrassa,
dissabte 7 de febrer,
a les 8 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per reserves, cal trucar al 972 18 64 45

BLACK MUSIC
PELS MÉS
MENUTS

Teatre de Besanó,
diumenge 15 de març,
a 2/4 de 5 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat